

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA EL PUNT AVUI TV MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT TERRITORI PUNT DIVERS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA COMUNICACIÓ OPINIÓ IN ENGLISH ESPORTS

POLÍTICA BARCELONA - 31 juliol 2016 2.00 h

1

CARME FORCADELL PRESIDENTA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'hora de la política

El ple del Parlament va votar dimecres impulsar un 'procés constituent' Foto: EP.

CARME FORCADELL - BARCELONA

Dimecres el Parlament va ratificar l'informe de la comissió del procés constituent. Poc m'aturaré en la defensa de l'actuació de la mesa, perquè crec que no és el que mereix una reflexió més profunda. En tot cas, cal recordar que la mesa únicament va prendre nota de l'informe i que, durant el ple, dos grups parlamentaris van demanar una alteració de l'ordre del dia per incloure la votació d'aquest informe. El ple és l'òrgan suprem del Parlament, i pot demanar canvis durant la sessió per incloure un nou punt en l'ordre del dia sense cap altra intermediació.

Fet aquest apunt, sí que mereix una reflexió la reacció irada del govern espanyol pel fet que s'hagi votat, a petició de dos grups parlamentaris escollits democràticament amb un programa electoral legal, l'informe d'una comissió d'estudi que ja havia estat aprovat per la mateixa comissió i publicat al butlletí del Parlament. Bàsicament, doncs, el que ens diuen és que al Parlament no es pot debatre sobre tot allò que interessa als ciutadans del nostre país, ens diuen què podem votar o no votar, fet que suposa un atac evident a la democràcia i a l'essència del parlamentarisme.

Ens trobem de nou amb les amenaces del govern espanyol, que respon a cop de tribunal als reptes polítics sorgits des de Catalunya. Cap proposta, cap iniciativa política, cap idea que permeti avançar per resoldre adequadament la demanda d'una importantíssima part dels catalans i catalanes. El contrast amb el cas del Regne Unit i Escòcia és evident. L'aleshores primer ministre David Cameron va tenir clar que, davant la victòria del Partit Nacional

Escocès, amb un 44% de vots, calia negociar i oferir una sortida política als reptes plantejats pels escocesos. El referèndum es va celebrar i, independentment del resultat, la principal guanyadora

va ser la democràcia. Els escocesos es van poder expressar i van decidir lliurement.

A l'Estat espanyol, en canvi, ens trobem amb una judicialització constant de la política catalana, per part d'un executiu que utilitza el Tribunal Constitucional per delimitar què es pot debatre i què es pot legislar. Algú es pensa que així es posarà fi a la voluntat legítima i democràtica d'una important part dels catalans de construir un nou estat?

Divendres se celebrava la segona cimera per donar resposta a l'emergència habitacional després que el TC suspengués part de la llei 24/2015 aprovada per unanimitat en quasi la totalitat dels seus articles al Parlament de Catalunya. És un dels molts exemples de lleis fetes per millorar la vida dels ciutadans i que són suspeses pel TC. I la resposta ha estat clara: més política, més diàleg, més fermesa. Davant la decisió del TC, la tasca d'entitats, partits i institucions per donar-hi resposta políticament per tal de garantir que els drets adquirits dels ciutadans no se suspenguin.

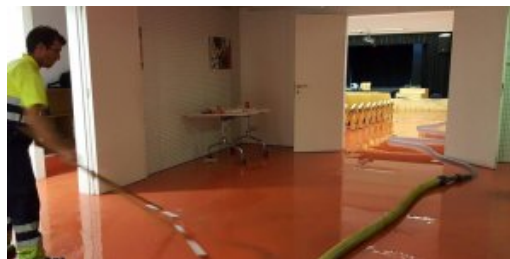
El mateix cal ara: davant l'ús dels tribunals i la judicialització política, la resposta no pot ser cap altra que més política. Més debat, més diàleg, per tal que els representants dels ciutadans de Catalunya, absolutament tots, es puguin expressar lliurement defensant el que consideren millor per al seu país. Perquè tenim la sort de tenir un Parlament plural i divers, amb idees i projectes diferents i totalment legítims.

És l'hora de la política, per tal de garantir que els catalans i les catalanes puguin ser amos del seu futur, i el puguin decidir lliurement.

US POT INTERESSAR

El Punt Avui - Madrigal margina el fiscal de Catalunya en el cas Forcadell

El Punt Avui - Els Bombers reben una quarantena d'avisos relacionats amb la pluja

El Punt Avui - Negre amb tonalitats

El Punt Avui - Manresa preveu enderrocar la Guia en un màxim de dotze anys

Catedràtic i ex-Degà de Filosofia a la UB